

DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy trzyszpaltowy lub jego miejsce 6 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 14. | **Lublin, dnia 30-go lipca 1921 roku.** | **Rok I.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: w Wydziale Zdrowia Publicznego (dział Sanitarny) D-r Jan Cywiński na stanowisko lekarza dzielnicowego od 16 lipca r. b., z zaliczeniem do VII st. sł. w Wydziale Budownictwa Andrzej Parzyński na stanowisko technika dzielnicowego od 18 lipca r. b., z zaliczeniem do VII st. sł. Pobory wypłacone będą od dnia objęcia stanowiska; w Wydziale Opieki Społecznej Marja Klepcarzówna na stanowisko ochroniarki, od 1 sierpnia r. b., z poborami według 9 stopnia, kat. B.

Zwolnieni: w Wydziale Zdrowia Publicznego (dział Sanitarny) D-r Zofja Aleksandrowiczowa, lekarz dzielnicowy, od 1 czerwca r. b.; — w Wydziale Finansowym st. referent Ludwik Roszkowski od 15 sierpnia r. b., na własne żądanie.

Podwyższenie poborów: w Wydziale do Spraw Ogólnych akuszerce miejskiej do 1500 mk. miesięcznie od 1 lipca r. b.

Wykreślenie: w Wydziale Opieki Społecznej st. referent Leon Ławkowicz, wskutek śmierci.

Odwołanie z urlopu: w Wydziale Finansowym st. referent Stefan Waśniewski, z poleceniem zastępstwa szefa tegoż Wydziału, od dnia 23 lipca r. b. aż do dalszych rozporządzeń.

Powrócili z urlopu: w Urzędzie Mieszkaniowym p. o. referenta Jan Rudnicki, w Wydziale do Spraw Ogólnych szwajcar Bronisław Bednarzewski, klucznik aresztu Henryk Goral, — w Wydziale Opieki Społcznej, kasjer Róża Skawińska, — w Wydziale Zaopatrywania kancelistka Władysława Hakielówna, lustrator Teodor Rygier, w Wydziale Finansowym poborcy podatku wwozowego Kacper Krakowiak i J. Dzierba i kancelista Mieczysław Waniewski wszyscy we właściwym czasie.

Urlopowani: w Wydziale Finansowym: szef Roman Ślaski, od 22-go lipca r. b., sekwestrator Ignacy Wdowiak, st. kancelistka Regina Ostrowska, mł. kancelistka Janina Dąbkowska od 1-go sierpnia r. b., sekwestratorzy Bolesław Szczerbik, Bolesław Derecki, mł. kancelista Seweryn Czaj-

kowski od 15 sierpnia r. b.; w Wydziale Administracyjno-Przemysłowym st. kanceliści Janina Bielawska i Jan Woźniak od 1 sierpnia r. b., w urzędzie Mieszkaniowym referent Michał Dietrich i kontroler Okręgowy Apolinary Kopytyński od 15 sierpnia r. b.; w Wydziale Gospodarczym inspektor targowy Leon Radliński, kierownik Ekonomatu Miejskiego Edward Kamiński, pom. referenta Marja Nurowska od 1 sierpnia r. b. mł. kancelista Wojciech Stąpor od 15 sierpnia r. b.; w Wydziale Zdrowia Publicznego (dział V-a) naczelny lekarz D-r Marcin Garbaczewski, od 26 lipca, pom. referenta Jadwiga Waleszyńska, st. kancelistka Anna Niepokojczycka, od 1-go sierpnia r. b., laborantka Halina Modrzewska od 10 sierpnia i lekarz dzielnicowy D-r Leonard Chomicz od 15-go sierpnia; — (dział V-b) mikroskopistka rzeźni miejskiej Helena Popłonikowa od 1 sierpnia; w Wydziale Statystycznym mł. segregatorka biura meldunkowego Anna Grende od 1 sierpnia, w Wydziale Zaopatrywania st. magazynier Stefan Chrapkowski, kasjer Elżbieta Zabiełło, archiwista Wiktor Gawryłow od 1-go sierpnia r. b., st. kancelistka Stanisława Dąbrowska od 15 sierpnia, st. kancelistka Michalina Radziszewska, sekretarz Bronisława Chrapkowska od 16 sierpnia r. b. i pom. buchaltera Kazimierz Kiełczewski od 25 lipca r. b. w Wydziale Opieki Społecznej pom. buchaltera Wanda Zawistowska od 15 sierpnia r. b. w Wydziale do Spraw Ogólnych, — dziennikarz Zbigniew Czarkowski, st. kancelistka Jadwiga Karwacka, maszynistka Leokadja Orłowska, woźni: Marcin Drumlak, Andrzej Bartuzik, Stanisław Nowak, Wawrzeniec Kałużny, Stanisław Dziuba, Władysław Piekutowski od 1 sierpnia r. b. i referent referatu prawnego Edmund Postępski od 15 sierpnia r. b.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.

W z. szefa wydziału do spraw ogólnych.
Nowakowski.

SPRAWOZDANIE

z okresu trzyletniego działania Dokształcającej Szkoły Wieczorowej dla młodzieży, pracującej w rzemiosłach i przemyśle w Lublinie. R. szk. 1920—21.

Dziś szkoła kończy trzeci rok szkolny swego istnienia. Pierwszy rok szkolny 1918—1919 zaczął się 10-go stycznia 1919 r. i liczył 75—100 dni szkoln. (nie wszystkie klasy powstały w jednym czasie), drugi rok szkolny 1919—1920 rozpoczął się 15-go września 1919 r. i liczył 170 dni szkolnych, a obecny rok szkolny 1920—1921 zaczął się 7-go styczna roku bieżącego i liczył dni szkolnych 104.

Koniec roku szkolnego przypadał stale w połowie czerwca.

Tylko jeden rok szkolny co do czasu trwania był normalny (1919—1920). Pierwszy i trzeci zaczynały się w styczniu. Przyczyną późnego rozpoczęcia bieżącego roku szkolnego był brak lokalu dla szkoły, względnie najazd bolszewicki.

W pierwszym roku szkolnym 1918—1919 z trzech klas zasadniczych szkoła posiadała z braku odpowiedniego materjału tylko klasę I. Natomiast lwią część uczniów stanowią klasy przygotowawcze o dwóch poziomach i trzy równoległe klasy wstępne A. B. i C. i klasę podwstępną; wszystkich klas pięć. Przeciętnie było w szkole 150 uczniów, a z tego połowa przeszło z różnych powodów nie dochodziła do końca roku szkolnego.

W drugim roku szkolnym 1919—1920 były już dwie klasy zasadnicze, a więc dwie równoległe I-e A i B, klasa II, a prócz tego wstępna i podwstępna. W tym roku szkoła staje się z trójczteropoziomową. Liczba uczniów doszła do 190, ale w czerwcu spadła, jak w roku ubiegłym, do połowy.

W trzecim i bieżącym roku szkolnym 1920—1921 szkoła staje się kompletną; liczy więc już wszystkie trzy klasy zasadnicze I, II i III, a niezależnie od tego klasę przygotowawczą. Liczba uczniów dochodzi do 158, z tych przestaje uczęszczać w ciągu roku szkolnego 50.

Następujące dane cyfrowe dają pewne pojęcie o ruchu szkolnym w roku szkolnym 1920—21.

Nr.	KLASA	Liczba zapisanych			Uczęszczali w ciągu roku (procentowo)						% uczęszczających w ciągu roku (średnio)	Z jakiej liczby promowano?	Wyniki promowania		Ilu zostaje na drugi rok	Ilu opuściło naukę w ciągu roku?	Wychowawca klasowy
		Na początku	W kwietniu	W czerwcu	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec			Bezwzględnie	Procentowo			
1.	Wstępna	43	38	31	67%	70%	63%	51%	42%	60%	59%	31	26	84%	5	12	p. Józef Mastalerz.
2.	I	52	30	25	75%	72%	66%	64%	62%	64%	67%	25	24	96%	1	27	p. Marjan Rogowski.
3.	II	42	36	33	72%	62%	71%	48%	50%	61%	60%	33	28	85%	5	9	p. Tadeusz Śliwiński.
4.	III	21	19	19	76%	75%	80%	85%	84%	84%	80%	19	18	95%	1	2	p. Teodor Wolski.
		158	123	108							66%					50	

Uwaga: Rysunki we wszystkich klasach wykłada p. Tadeusz Śliwiński język polski w kl. kl. wstąpnej, I i II, religji i kaligtafji — p. Józef Mastalerz, rachunki w klasie wstępnej, I i II, geometryi w kl. I i gimnastykę w kl. wstępnej — p. Marjan Rogowski, fizykę i chemję w kl. II i wszystkie przedmioty w kl. III prócz rysunków — p. Teodor Wolski, kierownik szkoły.

Wszystkie trzy sprawozdania roczne podkreślają z całą mocą bardzo nieakuratne uczęszczanie uczniów do szkoły.

W pierwszym roku szkolnym przeciętnie uczęszczało 60%, zaś 88 chłopców przestało uczęszczać w ciągu roku. W drugim roku szkolnym frekwencja nie polepszyła się i w biegu nauki przestało uczęszczać aż 124 chłopców; w tym roku jednak głównie z powodu wstępowania do wojska. W bieżącym roku szkolnym, trzecim z kolei, średnio uczęszczało do szkoły 66%, a opuściło naukę w ciągu roku 50 chłopców.

Trzyletnia praktyka dowodzi, że największą bolączką szkoły jest nieakuratne uczęszczanie uczniów na naukę. Bez przymusu szkolnego nie można marzyć o szkole normalnej jeszcze i dlatego, że uczeń bardzo często zupełnie przerywa naukę w klasie I, II, a nawet i we wstępnej i z tego powodu co rok wszystkie klasy są zdekompletowane, co obniża, w bardzo wysokim stopniu, poziom szkoły.

Pomijam bardzo ważną okoliczność, że szkoła nie otrzymuje nigdy prawie tak przygotowanych chłopców, jak tego wymaga program szkolny.

Niemałe znaczenie ma lokal szkolny. Szkoła nie posiada nietylko własnego, ale nawet stałego lokalu i dlatego wypadało takowy zmienić kilkakrotnie. W ciągu 2½ lat szkoła mieściła się kolejno w lokalu szkoły Katedralnej, szkoły powszechnej przy ul. Namiestnikowskiej, szkoły średniej przy ul. Powiatowej, szkoły powszechnej przy ul. Miedzianej i wreszcie w lokalu szkoły rzemieślniczej dziennej na Wieniawie. Z tego wynikały różne drobne okoliczności niesprzyjające pracy normalnej, ale najważniejszą sprawą było zawsze oświetlenie. W pierwszym lokalu jakiś czas były lampy naftowe, później zastosowano elektryczność, która nie zawsze dopisywała. W drugim lokalu było zupełnie to samo, w trzecim zaś i czwartym były lampy naftowe. Oświetlenie naftowe było zawsze wadliwe.

Wypada zaznaczyć na tym miejscu, że obecny lokal na Wieniawie jest dogodniejszy, posiada światło elektryczne, ale ma tylko cztery sale szkolne, co tamuje rozwój szkoły, a z drugiej strony powiększa liczbę uczniów w klasach i utrudnia naukę, a także obniża poziom naukowy szkoły.

Co do zmian w składzie nauczycielstwa szkoły, to najczęściej zachodziły one w obsadzie dwuch przedmiotów, a mianowicie religji i rysunków. W ciągu trzyletniego istnienia szkoły religję wykładało kolejno czterech księży: ks. ks. Jan Szlachetką, Stanisław Kamiński, Stanisław Ulaniecki i Wojciech Kranowski, a rysunki — p.p. Jan Pokqski, Henryk Wiarcieński, Antoni Dryja i Tadeusz Śliwiński.

Przedmioty ogólnokształcące wykładali p.p. Czesław Władziński (umarł), Eugienjusz Brodzki, Franciszek Dec, Michał Powtak (ustąpili), Marjan Rogowski, Józef Mastalerz i Teodor Wolski, który jest od początku kierownikiem szkoły.

Uroczyste zakończenie bieżącego roku szkolnego zbiega się z niezwykle doniosłym wypadkiem w dotychczasowych dziejach szkoły: po trzech latach nauki opuszcza szkołę pierwsza grupa jej wychowańców, kończących pełny kurs nauki.

Fakt ten jest jedną z najpiękniejszych kart krótkiej historji szkoły, zwłaszcza wobec tak bardzo trudnych warunków nauki, dlatego też tym większą jest zasługa tej nielicznej gromadki.

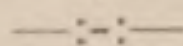
Świadectwa z ukończenia pełnego kursu nauki otrzymują: Jan Aftyka, Mieczysław Bargielewicz, Adam Budzyński, Stanisław Chudzik, Stanisław Denis, Jan Gąsiorowski, Józef Gutowski, Józef Knieć, Józef Kozak, Józef Krzyżanowski, Stanisław Lipiński, Juljan Łagoda, Aleksander Młynarczyk, Michał Ożuk, Klemens Pydo, Tadeusz Sękowski, Czesław Skowroński i Marjan Zaczkowski.

Wszystkich konczących jest 18-u, z tych 9-u uczęszcza do szkoły jeden rok szkolny, dwóch — dwa lata, a tylko ośmiu uczęszcza od czasu powstania szkoły, t. j. trzy lata szkolne.

Kierownik Szkoły

Wolski m. p.

Rozporządzenia rządowe.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Spraw Walki z Epiedmjami

z dnia 10-go czerwca 1921 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie utrzymania porządku w domach na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich.

(Dokończenie).

§ 13. Padlina wszelkich w obrębie miasta padłych zwierząt, winna być bezzwłocznie, a najdalej do 48 godzin usunięta do miejsc na ten cel przeznaczonych.

W miastach obowiązanych na zasadzie dotychczasowych przepisów lub umów do usuwania padliny, oraz tam gdzie istnieją specjalne zakłady utylizacyjne, wypadki zdechnięcia zwierząt winny być przez właścicieli ich lub dozorców domu natychmiast podawane do wiadomości właściwych organów. Ponadto przewidziane poniżej regulaminy miejskie mogą bliżej wskazać sposób w jaki usuwanie ma nastąpić.

§ 14. Obowiązujące dotychczas w poszczególnych miejscowościach regulaminy sanitarno-porządkowe, które czynią w zupełności zadość postanowieniom niniejszego rozporządzenia, utrzymuje się nadal w mocy. To samo odnosi się i do takich postanowień regulaminowych, które przewidują inne jeszcze, lub surowsze obowiązki po stronie właścicieli nieruchomości administratorów, dozorców i mieszkańców, niż te jakie wprowadza niniejsze rozporządzenie.

Odnośne zarządy miejskie winne są jednak natychmiast po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia podać regulaminy te ponownie do wiadomości mieszkańców zaopatrując je przytem sankcją karną z § 17 niniejszego rozporządzenia wynikającą.

W miastach, w których nie istniały do tej pory regulaminy sanitarno-porządkowe, oraz tam, gdzie obowiązujące dotychczas regulaminy sprzeczne są z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, względnie nie czynią im w zupełności zadość, mają Zarządy Miejskie przystąpić natychmiast na zasadzie tego rozporządzenia i z zachowaniem jego postanowień do wydania szczegółowych regulaminów sanitarno-porządkowych, względnie do uzupełnienia lub zmiany regulaminów dotychczasowych.

§ 15. Władze administracyjne I instancji mogą w razie potrzeby zarządzić dezynfekcje ścieków ulicznych, rynsztoków miejsc postoju dorożek, platform i furmanek, ustępów, zlewów, gnojowisk i t. p. Odnośne zarządzenia wskażą w jaki sposób i jakiemi środkami dezynfekcja ma być dokonaną, oraz w jakiej drodze środki te mogą być nabyte.

§ 16. Nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia czuwać mają zarządy miejskie za pośrednictwem podległych sobie organów. Organa policji państwowej obowiązane są udzielać zarządom miejskim swej pomocy w razie potrzeby zgodnie z art. 14 ustawy 2 ust. z dn. 24/VII 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 61 poz. 363).

§ 17. Wszelkie uchylenia obowiązkom, wynikającym z niniejszego rozporządzenia, tudzież z wydanych na jego zasadzie zarządzeń i regulaminów podlegać będą karze przewidzianej w art. 8 ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 61 poz. 388).

Przeprowadzenie postępowania karno-administracyjnego, oraz wydawanie orzeczeń karnych należy do władz administracyjnych I instancji.

Uchybienia, które przedstawiać się będą, jako naruszenie obowiązków służbowych, wynikających ze stosunku prawno-publicznego, w jakim pozostają osoby uchybień tych się dopuszczające (dozorcy i administratorowie objektów rządowych i samorządowych i t. d.), karane będą w myśl odnośnych przepisów dyscyplinarnych.

§ 18. Za niespełnienie wynikających z niniejszego rozporządzenia, a na Zarządach Miejskich ciążących obowiązków, odpowiadają te Zarządy przed swoją władzą nadzorczą w myśl istniejących przepisów.

Niezależnie od tego mogą być zastosowane postanowienia art. 8 ustawy z dnia 16 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 402).

Właściwe władze nadzorcze obowiązane są roztoczyć baczną kontrolę nad wypełnianiem przez powyższe Zarządy Miejskie obowiązków z rozporządzenia tego wynikających.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i znajduje zastosowanie w b. zaborze rosyjskim z wyjątkiem m. Warszawy, oraz w b. zaborze austrjackim.

Naczelny Komisarz
do Spraw Walki z Epidemjami:
E. Godlewski.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 9 czerwca 1921 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnego spisu ludności.

Na zasadzie art. 2, 3, 5 i 6 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 85 poz. 664) i art. 1 ustawy z dnia 13 maja 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 43 poz. 262) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pierwszy powszechny spis ludności na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzony będzie według stanu z dnia 30 września 1921 roku i dotyczyć będzie wszystkich osób przebywających w tym dniu w granicach Rzeczypospolitej Polskiaj stale lub chwilowo.

Jednocześnie przeprowadzony będzie spis sierot.

W związku ze spisem ludności, przeprowadzony będzie spis domów mieszkalnych (tak zamieszkałych, jak i niezamieszkałych), oraz innych budynków, o ile są zamieszkałe, mieszkań, gospodarstw rolnych, ogrodowych i leśnych i spis zwierząt domowych.

Spisy te będą przeprowadzone według formularzy i instrukcji wydanych przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 2. Wszystkie podlegające spisowi osoby, a przedewszystkiem głowy gospodarstw rodzinnych oraz osoby, najmujące na swoje imię lokal, obowiązane są udzielać władzom spisowym i ich organom zeznań w zakresie objętym wymienionemi w § 1 formularzami i okazywać na ich żądanie potrzebne do sprawdzenia tych zeznań dokumenty.

Informacji, dotyczących domów, gospodarstw rolnych, ogrodowych i leśnych oraz zwierząt domowych, obowiązani są dostarczać bezpośredni zarządcy tychże (właściciele, dzierżawcy, administratorzy, kierownicy i t. d.).

W razie nieobecności osób, na których ciąży bezpośredni obowiązek zeznań, przechodzi on na ich zastępców lub domowników.

Zeznania mają być składane, zależnie od bliższych co do tego przepisów instrukcji, bądź ustnie przez udzielanie odpowiedzi na pytania władz spisowych, bądź pisemnie przez wypełnienie doręczonych w tym celu formularzy spisowych.

§ 3. Formularze spisowe będą wypełniane wyłącznie w języku polskim jeżeli formularz jest drukowany tylko w tym języku.

Formularze drukowane, prócz polskiego, w drugim języku, mogą być wypełniane w jednym z tych języków.

§ 4. Kto świadomie lub choćby tylko z niedbalstwa poczyni zeznanie nieprawdziwe lub kto mimo wezwania władz spisowych lub ich organów nieudzieli im informacji, wzbrania się wpuścić organa te do mieszkania, budynków gospodarskich lub na swoje pola, kto utrudnia im w jakikolwiek sposób sprawdzenia objętych badaniem okoliczności, o ile czyn ten nie podpada pod surowsze przepisy ustaw karnych, będzie karany grzywną do 600 marek, w razie zaś niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do jednego miesiąca, względnie w razie powtórnego wykroczenia karą podwójną.

Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a w szczególności w b. dzielnicy pruskiej, przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykro-

czenia z dnia 23 kwietnia 1883 roku (Zb. Ust. str. 65), z wyjątkiem przepisu ustępu trzeciego art. 1 tejże ustawy.

§ 5. Spis osób wojskowych, pozostających w czynnej służbie, przeprowadzony będzie przez władze wojskowe według formularzy i instrukcji wydanych przez Główny Urząd Statystyczny, w porozumieniu z Ministrem Spraw wojskowych.

Wyniki przeprowadzonego w ten sposób spisu wojska będą opracowane przez Główny Urząd Statystyczny i opublikowane za zgodą Ministra Spraw Wojskowych w czasie, w którym te władze uznają to za stosowne.

Wojskowi którzy nie uczynią zadość obowiązkom nałożonym na nich w instrukcjach wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia, karani będą przez władze wojskowe na mocy wojskowych ustaw karnych, względnie przepisów dyscyplinarnych.

§ 6. Spis ludności cywilnej w budynkach wojskowych dokonany będzie przez cywilnych komisarzy spisowych, którzy w tym celu otrzymają na mocy rozkazu dowództw okręgów generalnych od komend odnośnych gmachów, względnie stacjonowanych w nich oddziałów lub urzędów wojskowych, pomoc i asystencję w osobie oficera lub urzędnika wojskowego.

§ 7. Zeznania poczynione w czasie spisu będą używane tylko do celów statystycznych i nie mogą być udzielane władzom publicznym, ani też osobom prywatnym w innym celu, w szczególności zaś nie mogą być podstawą do nakładania podatków, przeprowadzenia rekwizycji lub wytaczania dochodzeń sądowych lub administracyjnych.

§ 8. Koszta druku i rozesłania formularzy, jak inne koszta związane z przeprowadzeniem spisu, prócz wyjątków wymienionych w § 14 niniejszego rozporządzenia, ponosi Skarb Państwa.

§ 9. Władzami spisowemi w b. dzielnicy rosyjskiej i austrjacko-węgierskiej są rządowe władze administracyjne I instancji.

Władze te przeprowadzają spis za pośrednictwem komisarzy spisowych przy współudziale władz gminnych pod nadzorem władz rządowych II instancji. Władze rządowe II instancji mogą na wniosek starostw przekazać w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym przeprowadzenie spisu magistratom poszczególnych miast, które w tym wypadku będą posiadały prawa władzy spisowej.

W b. dzielnicy pruskiej i na Śląsku Cieszyńskim władzami spisowemi są władze miejscowe, a to w województwach poznańskiem i pomorskiem magistraty w miastach, zarządy gminne w gminach wiejskich oraz zarządy dominialne na obszarach dominialnych, na Śląsku Cieszyńskim zaś przełożeni gmin.

Władze te przeprowadzają spis w b. dzielnicy pruskiej pod nadzorem i kierunkiem władz powiatowych i wojewodów, na Śląsku Cieszyńskim zaś pod nadzorem starostów i Komisji Tymczasowej.

§ 10. Władza spisowa dzieli podległe sobie terytorjum na okręgi spisowe i przydziela każdy z nich komisarzowi spisowemu, których mianuje w pierwszym rzędzie z pośród urzędników państwowych i samorządowych i wystawia im urzędowe legitymacje.

§ 11. Komisarze spisowi w czasie wykonywania czynności spisowych mają charakter funkcjonarjuszy publicznych i stoją pod prawną ochroną przysługującą urzędnikom państwowym.

Pełnią oni swoje czynności, jako honorową funkcję obywatelską, w zasadzie bezpłatnie. jednak na żądanie otrzymują wynagrodzenie według norm ustalonych przez władzę spisową w granicach wskazanych przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Ministrem Skarbu, względnie z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 12. W celu wykonania prac przygotowawczych, rozwinięcia propagandy spisowej, wyszukania oraz przygotowania komisarzy spisowych, podziału powiatów, miast i gmin na okręgi spisowe, i innych funkcji, mogą być powołane przez władzę spisową, jako organ doradczy i pomocniczy, powiatowe, miejskie, a w b. dzielnicy prus-

kiej i na Śląsku Cieszyńskim i gminne komisje spisowe.

Komisja składać się będzie z przedstawiciela władzy spisowej, jako przewodniczącego, i z powołanych przez niego członków z pośród działaczy samorządowych, przedstawieieli instytucji społecznych i gospodarczych i miejscowych urzędników państwowych i komunalnych.

§ 13. Gminy wiejskie i miejskie, a w b. dzielnicy pruskiej i obszary dominialne, obowiązane są do dnia 1-go sierpnia 1921 roku sprawdzić, ewentualnie uzupełnić lub wprowadzić numeracje domów mieszkalnych, a po ukończeniu numeracji do dnia 15 sierpnia 1921 r. dostarczyć władzy spisowej wykazów miejscowości, ulic i domów według numerów.

Numeracja domów winna być po dniu 1 sierpnia 1921 r. utrzymywana w ewidencji i przeprowadzana w dalszym ciągu. Wykreślenie numeru może być zarządzone tylko przez władzę administracyjną pierwszej instancji.

Przepisy wykonawcze o numerowaniu domów wyda Minister Spraw Wewnętrznych, względnie Minister b. Dzielnicy Pruskiej, w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym.

Władze administracyjne I i II instancji mają czuwać nad ścisłem wykonaniem przepisów niniejszego artukułu.

§ 14. Władze gminne wyszczególnione w § 13, obowiązane są ponadto współdziałać przy przeprowadzeniu spisu, a w szczególności dostarczyć komisarzom spisowym asystencji urzędowej, urzędowego lokalu wraz że światłem i opałem, zaopatrzeć ich w materjały piśmienne, dostarczać w razie potrzeby podwód dla komisarzy spisowych, pokryć połowę kosztów wynagrodzenia komisarzy spisowych i wogóle spełniać wszystkie czynności wskazane instrukcjami spisowemi.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia w drodze wydania instrukcji dla władz spisowych oraz gminnych poleca się Dyrektorowi Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Spraw Wewnętrznych:
Raczkiewicz

Minister Skarbu:
Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej
W. Kucharski

Sprostowanie.

W Nr. 11 „Dziennika“, na str. 3, szpalta 2, w uchwale, określającej honorarjum lekarzy za porady, udzielane pracownikom miejskim, wkradły się błędy drukarskie: *uwaga* do pun. *d* winna brzmieć: „Lekarz ordynujący pobiera w tym wypadku tylko 100 mk.“, zaś pun. *f* winien brzmieć: „zabiegi chirurgiczne i akuszeryjne będą opłacone podług rachunku lekarza“.

OGŁOSZENIE.

Zgubiono świadectwo służby wydane przez Magistrat m. Lublina 22-go maja 1921 r. Nr. 3359/I Janinie Dworskiej.

TREŚĆ Nr. 14-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.